

Davacı : CNR Uluslararası Fuarçılık A.Ş.
(Safmaya San. A.Ş.'ne de izafeten)

Vekilleri : Av. A. Kadir Bayazıt, Tunus Caddesi Güfte Sokak Filiz Apt. No: 8/2
Kavaklıdere/ANKARA

Davalı : Rekabet Kurumu Başkanlığı, Bilkent Plaza B 3 Blok
06530 Bilkent/ANKARA

Vekili : Av. Ayperi Samantır - Aynı Yerde

İstem Özet Dava, fuar organizasyonu işi yapan davacı şirketin, 1997, 1998 ve 1999 yıllarında düzenlenen TATEF Metal İşleme Fuarına katılan firmalar ile yaptığı Katılım Sözleşmelerindeki hüküm nedeniyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4.maddesinin (a) bendini ihlal ettiği ve anılan Yasanın 10. maddesindeki bildirim yükümlülüğünü yerine getirmediğinden bahisle aynı Yasanın 16/1-c ve 16/2 maddeleri uyarınca idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Rekabet Kurulunun 20.10.2000 günlü ve 00-40/453-243 sayılı kararının; herhangi şikayet olmaksızın Rekabet Kurul'nun re'sen soruşturma açamayacağı, 2000 yılı itibariyle "ihlal" olarak nitelenen hükümlerin sözleşmelerden çıkartıldığı, katılımcılara sözleşme hükümlerinden dolayı herhangi bir yaptırım uygulanmadığı, sözleşme hükümlerinin 1997/4 sayılı Grup Muafiyeti Tebliği kapsamında değerlendirilmesi gerektiği, geçiş döneminde doğrudan ceza uygulanmasının hakkaniyete uygun olmadığı, para cezasının matrahı olan "Gayri Safi Gelirin" sağlıklı olarak saptanmadığı öne sürülerek iptali istemiyle açılmıştır.

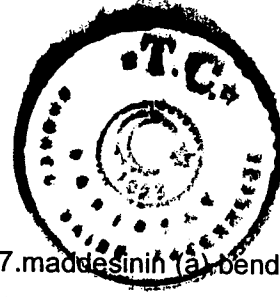
Savunmanın Özeti : 4054 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca Rekabet Kurulu'nun re'sen soruşturma açma yetkisinin bulunduğu, sözleşmelerde kısıtlayıcı hüküm bulunmasının ihlalin varlığı için yeterli olduğu, hizmet satışı ile ilgili olan sözleşmelerin, yeniden satışa konu mallar ile ilgili olan grup muafiyeti kapsamında değerlendirilmesinin mümkün olmadığı, gerek 4054 sayılı Yasanın yeni uygulanmaya başlaması gerekse kısıtlayıcı hükümlerin 2000 yılı için hazırlanan sözleşmelerden çıkarılmış olması davacı lehine yorumlanarak cezanın asgari haddinin uygulandığı, sözleşme hükümleri ile rekabeti ihlal ettiği ve 4054 sayılı Yasanın 10. maddesinde öngörülen bildirim yükümlülüğünü yerine getirmediği sabit olan davacı şirketin idari para cezası ile cezalandırılmasında hukuka aykırılık bulunmadığı öne sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

D.Tetkik Hakimi : Yunus Aykın

Düşüncesi : Yasal dayanaktan yoksun bulunan davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Nevzat Özgür

Düşüncesi Dava, 4054 sayılı Yasanın 16.maddesi uyarınca davacı şirketin idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 20.10.2000 gün ve 2000-40/443-243 sayılı

Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 27.maddesinin (a) bendinde bu Kanunda yasaklanan faaliyetler ve hukuki işlemler hakkında başvuru üzerine re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanunda düzenlenen hükümlerin ihlal edildiğinin tesbit edilmesi üzerine, bu ihlallere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idari para cezaları uygulamak Rekabet Kurulunun görev ve yetkileri arasında sayılmış, 40.maddesinin ilk fıkrasında ise Rekabet Kurulunun re'sen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar vereceği belirtilmiştir.

Yasanın bu hükümlerine göre Rekabet Kurulunun inceleme, araştırma ve soruşturma yapılması ve idari para cezalarının uygulanması hususunda re'sen veya başvuru üzerine harekete geçebileceği açıktır.

Başka bir anlatımla Rekabet Kurulunun bu yetkilerini kullanabilmesi için mutlaka bir başvuru veya şikayetin mevcudiyeti gerekli değildir. Bu itibarla ortada bir şikayet bulunmadığı halde soruşturma açma yoluna gidilmesi ve idari para cezası verilmesinin usul bakımından hukuka aykırı olduğu yönünde davacı şirketçe ileri sürülen iddia hukuken geçerli görülmemiştir.

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar" başlıklı 4. maddesinin birinci fıkrasında "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır." kuralına yer verilmiş ve madde devamında bu hallerin özellikle neler olduğu sayılırken rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesinin hukuka aykırı ve yasak hallerden biri olduğu belirtilmiştir.

Bu Yasa maddesinin gerekçesinde ise "Bu Kanunun amacı rekabetin korunması olduğuna göre, rekabeti engelleyici, kısıtlayıcı veya bozucu teşebbüsler arası anlaşma ve uygulamaların yasaklanması gerekir.Maddenin amacı bakımından anlaşma,Medeni Hukukun geçerlilik koşullarına uymasa bile tarafların kendilerini bağlı hissettikleri her türlü uzlaşma ya da uyuşma anlamında kullanılmıştır. Anlaşmanın yazılı veya sözlü olmasının önemi yoktur.Teşebbüsler arasında bir anlaşmanın varlığı tesbit edilemese bile teşebbüsler arasında kendi bağımsız davranışları yerine geçen bir koordinasyon veya pratik bir işbirliği sağlayan doğrudan veya dolaylı ilişkiler de eğer aynı sonucu doğuruyorsa yasaklanmıştır.Böylece teşebbüslerin kanuna karşı hile yolu ile rekabeti sınırlayıcı uygulamaları meşru göstermeleri

engellenmek istenmiştir. Çoğu zaman teşebbüsler ortak sorunlarıyla mücadele etmekte ve aralarında tüzel kişiliği olan veya tüzel kişiliği olmayan birlikler oluştururlar. Bu birlikler zaman zaman üyeleri arasında rekabeti önleyerek üyelerinin daha fazla kazançlar elde etmelerine hizmet edici kararlar alabilirler. Bu gibi kararlar da rekabet sistemine aykırıdır ve yasaklanmıştır.

Rekabeti kısıtlayıcı anlaşmalar dikey veya yatay anlaşmalar şeklinde olabilmektedir. Aynı seviyede yapılan anlaşmalara yatay anlaşma denmekte ve bu tür anlaşmaların bizatihi rekabeti bozucu etkilerinin olduğu kabul edilmektedir. Bu görüşten hareketle maddenin ikinci fıkrasında en sık rastlanan rekabeti sınırlama anlaşmaları örnek olarak sayılmış ve bu tür anlaşmaların bizatihi yasak olduğu vurgulanmıştır. Şuna da dikkat çekilmelidir bu fıkrada zikredilen örnekler tahdidi değil tadadidir.

Rekabeti kısıtlayıcı anlaşmaların yasaklandığı bir hukuk düzeninde genellikle bu tür anlaşmalar gizli yapılmakta ve bunların varlığının ispatı oldukça güç bazen de imkansız olmaktadır. Bu nedenle Maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen hallerin varlığı halinde teşebbüslerin uyumlu eylem içinde oldukları karinesi kabul edilmiştir. Böylelikle uyumlu eylem içinde olmadıklarını ispat yükü ilgili teşebbüslere geçirilmiş bulunmakta ve ispat güçlüğü nedeniyle Kanunun işleme hale gelmesinin önlenmesi amaçlanmıştır." ifadesi yer almıştır.

Bu duruma göre 4. maddede belirtilen ve doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan anlaşmaların hukuka aykırı ve yasak olduğu, keza bu amaç taşınmasa dahi rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisi doğuran yahut doğurabilme olasılığı bulunan anlaşmaların yasaklandığı açıktır.

Başka bir anlatımla, bu tür anlaşmaların sadece amacının rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama olması bile söz konusu anlaşmaların hukuka aykırı sayılması için yeterli olup, bu anlaşmalar sonucunda zararlı bir sonucun doğmuş olması şart değildir. Keza, bu anlaşmalar yapılırken ve uygulanırken böyle bir amaç taşınmasa dahi rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisinin doğma olasılığının mevcut olması bile söz konusu anlaşmaların hukuka aykırı sayılması için yeterlidir.

Bu itibarla, 4054 sayılı Yasanın bu tür anlaşmaların sadece amacını veya amaçtan bağımsız olarak doğurabileceği sonuçları gözönüne alan bir sistem oluşturduğu anlaşılmakta olup, dava konusu Rekabet Kurulu kararının hukuka uygun olup olmadığının irdelenebilmesi için davacının belirtilen amaçlara yönelen veya böyle bir sonuç doğurma olasılığı bulunan anlaşmaya katılıp katılmadığının belirlenmesi gerekmektedir.

Dosyanın incelenmesinden, fuar organizasyonu işi ile uğraşan davacı şirketçe 1997, 1998 ve 1999 yıllarında düzenlenen takım tezgahlarının sergilendiği fuarlara katılmak isteyen firmalarla imzalanan fuara katılım sözleşmelerinde TATEF Metal İşleme Fuarına katılan firmaların aynı yıl içinde aynı konuda düzenlenecek bir başka fuara katılmayacaklarını

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2001/1405
Karar No : 2003/4903

taahhüt edecekleri, aksi durumda davacı şirketin katılımcıları TATEF fuarına almama hakkına sahip olduğu yolunda hükümlere verilmek suretiyle katılımcı teşebbüslerin yalnızca davacı şirket tarafından düzenlenen fuara katılmaya zorlandıkları ve aynı yıl içerisinde başka bir fuara katılmaları engellenerek rakip fuar organizatörlerinin başarılı fuar düzenleme olasılıklarının kısıtlandığı ve fuara katılan firmaların başka bir fuarda ürünlerini sergilemelerine engel olduğu anlaşılmakta olup sözü edilen anlaşmaların rekabeti engelleme, bozma ve kısıtlama amacı taşıdığı açık bulunması itibarıyla 4054 sayılı Kanunun 4.maddesi uyarınca hukuka aykırı sayılan ve bu nedenle yasak olan anlaşmalardan olduğu konusunda duraksamaya yer yoktur.

Öte yandan, 1997/4 sayılı Tek Elden Satın Alma Anlaşmalarına İlişkin Grup Muafiyeti Tebliğinin sadece yeniden satışa konu olan mallara ilişkin olması nedeniyle hizmetleri kapsamaması, soruşturma konusu anlaşmaların ise fuarcılık hizmetlerine ilişkin bulunması bakımından, sözü edilen grup muafiyeti tebliği kapsamına girmediği açıktır. Bu itibarla soruşturmaya konu edilen anlaşmaların 1997/4 sayılı tebliğ kapsamında bulunması itibarıyla idari para cezasına konu edilemeyeceği yönündeki davacı iddialarının hukuken geçerliliğinin bulunmadığı kuşkusuzdur.

Keza, 4054 sayılı Yasanın 10.maddesinde 4.madde kapsamına giren anlaşmaların yapıldıkları tarihten itibaren bir ay içinde Rekabet Kuruluna bildirileceği kuralına yer verilmesi ve 16.maddesinin (c) bendinde 4.madde kapsamına giren anlaşmaların süresi içinde bildirilmemesi halinde Rekabet Kurulunca para cezası verileceğinin belirtilmiş bulunması bakımından, 1998 ve 1999 yıllarında yapılmış olan ve 4.maddeye aykırı olduğunda kuşku bulunmayan fuara katılım anlaşmalarını süresi içinde Rekabet Kuruluna bildirmediği sabit olan davacı şirkete anılan Yasa maddesinde öngörülen tutarda idari para cezası verilmesinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Diğer taraftan, 16.maddenin ikinci fıkrasında 4.maddede yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği sabit olanlara bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Rekabet Kurulu tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceğinin belirtilmiş bulunması ve davacı şirkete azami haddin çok altında % 1 oranında para cezası verilmiş bulunması bakımından, uygulamanın ilk yıllarında daha makul bir düzeyde ceza verilmesi gerektiği yönündeki davacı iddiaları geçerli görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince, duruşma için önceden belirlenen ve taraflara usulüne uygun olarak bildirilen 9.12.2003 tarihinde davacı vekilli Av. A. Kadir Bayazıt

ve davalı idare vekili Av. Ayperi Samantının geldikleri ve Danıştay Savcısının hazır olduğu görülerek duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilip dinlenildikten sonra duruşmaya son verilerek dava dosyası incelenip gereği görüldü.

Dava, fuar organizasyonu işi yapan davacı şirketin, 1997, 1998 ve 1999 yıllarında düzenlenen takım tezgahlarının sergilendiği TATEF Metal İşleme Fuarına katılan firmalar ile yaptığı Katılım Sözleşmelerindeki hüküm nedeniyle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun 4.maddesinin (a) bendini ihlal ettiği ve anılan Yasanın 10. maddesindeki bildirim yükümlülüğünü yerine getirmedeğinden bahisle aynı Yasanın 16/1-c ve 16/2 maddeleri uyarınca idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Rekabet Kurulunun 20.10.2000 günlü ve 00-40/453-243 sayılı kararının; iptali istemiyle açılmıştır.

Davacı Şirket tarafından, Makina İmalatçıları Derneği'nin Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na verdiği dilekçenin görüş istemek amacıyla Rekabet Kurulu'na gönderilmesi üzerine soruşturma açılarak ceza verildiği, ortada bir şikayet olmadığı halde re'sen soruşturma açılmasının usul bakımından hukuka aykırı olduğu iddia edildiğinden, dava konusu işlemin öncelikle idari usul kuralları yönünden irdelenmesi gerekmektedir.

4054 sayılı Yasanın 1. maddesinde; bu Kanunun amacının mal ve hizmet piyasalarındaki rekabeti engelleyici, bozucu veya kısıtlayıcı anlaşma, karar ve uygulamaları ve piyasaya hakim olan teşebbüslerin bu hakimiyetlerini kötüye kullanmalarını önlemek, bunun için gerekli düzenleme ve denetlemeleri yaparak rekabetin korunmasını sağlamak olduğu belirtilmiş, aynı Kanunun 27.maddesinin (a) bendinde de, bu Kanunda yasaklanan faaliyetler ve hukuki işlemler hakkında başvuru üzerine re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmak; bu Kanunda düzenlenen hükümlerin ihlal edildiğinin tesbit edilmesi üzerine, bu ihlallere son verilmesi için gerekli tedbirleri alıp bundan sorumlu olanlara idari para cezaları uygulamak Rekabet Kurulunun görev ve yetkileri arasında sayılmış, 40.maddesinin ilk fıkrasında ise Rekabet Kurulunun re'sen veya kendisine intikal eden başvurular üzerine doğrudan soruşturma açılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek olup olmadığının tespiti için önaraştırma yapılmasına karar vereceği kuralına yer verilmiştir.

Açıklanan Yasa hükümlerine göre, Rekabet Kurumu'nun herhangi bir ihbar ve şikayet olmasa dahi re'sen inceleme, araştırma ve soruşturma yapmaya yetkili olduğu ve bu yetkinin Kanun'un 1. maddesinde belirtilen amaçla çelişmediği tartışmasız olup, davacının Rekabet Kurumu'nun re'sen soruşturma açamayacağı ve açması halinde Yasanın amacını aşmış olacağı yolundaki usule ilişkin iddiası yerinde görülmemiştir.

Dava konusu kararın esasına yönelik iddialara gelince;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanunun "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar" başlıklı 4. maddesinin birinci fıkrasında "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını

taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır." kuralına yer verilmiş ve maddenin devam eden fıkralarında bu hallerin özellikle neler olduğu sayılmış ve (d) fıkrasında "rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi" hali de hukuka aykırı ve yasak hallerden biri olduğu belirtilmiştir.

Fuar organizasyonu işi yapan davacı şirketin, rekabeti sınırlayıcı anlaşma yapmak suretiyle 4054 sayılı Yasanın 4. maddesini ihlal edip etmediğini saptamak için, 1997, 1998 ve 1999 yıllarında TETAF Metal İşleme Fuarına Katılan şirketlerle yaptığı katılım sözleşmelerinin, ihlal niteliği taşıdığı iddia edilen hükümlerinin anılan yasa hükümleri yönünden irdelenmesi gerekmektedir.

1997 ve 1998 yılına ait katılım sözleşmelerinde "CNR tarafından düzenlenen TATEF Metal İşleme Fuarına katılan firmalar aynı yıl içinde, aynı konuda Türkiye içinde düzenlenecek bir başka fuara katılmayacaklarını taahhüt ederler. Aksi durumda CNR söz konusu katılımı TATEF Fuarı'na almama hakkına sahiptir" hükmü, 1999 yılı katılım sözleşmelerinde ise " CNR tarafından düzenlenen TATEF Metal İşleme Fuarına katılan firmalar veya bağlı kuruluşları aynı yıl içinde, aynı konuda İstanbul ve Kocaeli sınırları içinde düzenlenecek bir başka fuara katılmayacaklarını taahhüt ederler. Aksi durumda söz konusu katılım ücretini ödemiş olsa dahi TATEF Fuarı'na katılamayacaktır" hükümleri bulunmaktadır.

Bu sözleşme hükümleri ile, katılımcı teşebbüslerin yalnızca CNR'nın düzenlediği fuara katılmaya zorlandıkları, engelleme yoluyla rakip teşebbüslerin başarılı bir fuar düzenleme olanaklarının kısıtlandığı, diğer taraftan, katılımcı firmaların başka bir fuarda ürünlerini sergilemelerinin engellenmesi suretiyle katılımcı firmalar arasındaki rekabetin de bozulduğu ve anılan hükümlerin 4054 sayılı Yasanın 4. maddesine aykırılık teşkil ettiği açıktır.

Davacı şirketin, sözleşme hükümlerinin 1997/4 sayılı Grup Muafiyeti Tebliği kapsamında değerlendirilmesi gerektiği, yolundaki savına gelince,

Rekabet Kurumu tarafından çıkarılan 97/4 sayılı Tebliğ; yeniden satış konu mallarla ilgili olup, konusu hizmet satışı ile ilgili olan ve yeniden satış unsuru bulunmayan katılım sözleşmelerinin anılan Tebliğ Kapsamında değerlendirilmesi mümkün olmadığından bu iddia hukuken geçerli görülmemiştir..

Davacı Şirketin, sözleşme hükümlerine dayanılarak katılımcılara herhangi bir müeyyide uygulanmadığı, dolayısıyla ihlalin gerçekleşmediği iddiasına gelince,

4054 sayılı Yasanın 4. maddesinde, doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan anlaşmaların hukuka aykırı ve yasak olduğu açıkça

belirtmiştir. Sözü edilen madde hükümlerine göre, bu türden anlaşmaların rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıması veya böyle bir amaç taşımaya bir rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama etkisi doğurması yahut doğurabileceğini barındırması hukuka aykırı sayılması için yeterli olup, bu anlaşmalar sonucunda ayrıca zararlı bir sonucun doğmuş olması şart değildir. Kaldı ki; katılım sözleşmelerindeki hükümlerin, katılımcıların hareket özgürlüğünü sınırladığı ve doğrudan rekabeti engelleme amacını taşıdığı açıktır.

Davacı Şirketin, 2000 yılı katılım sözleşmelerinde rekabeti ihlal niteliği taşıyan hükümlere yer verilmediği ve 4054 sayılı Yasanın uygulamasının yeni olması gözönünde bulundurularak eğitici bir ceza verilmesi gerekirken, uygulanan oranın yüksek olduğu ve cezanın matrahını oluşturan gayri safi gelirin sağlıklı hesaplanmadığı iddiasına gelince,

4054 sayılı Yasanın 16/2 maddesinde, bu Kanunun 4 üncü ve 6 ncı maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara bir yıl önceki mali yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan yıllık gayri safi gelirin % 10 una kadar para cezası verileceği kuralı bulunmaktadır.

Dosyanın incelenmesinden, davacının hafifletici neden olarak ileri sürdüğü hususlar gözönünde bulundurularak cezanın en üst sınırı olan % 10 oranı yerine % 1 oranının uygulandığı, ihlal kararının verildiği 2000 yılından bir önceki yıl olan 1999 yılı yerine soruşturmanın açıldığı 1999 yılının bir öncesi olan 1998 yılı gayri safi gelirin matrah alındığı ve gayri safi gelirin de brüt satışlar yerine davacı şirket lehine olan net satışlara göre belirlendiği anlaşıldığından, davacının bu iddiasına da itibar edilmemiştir.

Dava konusu işlemin, davacı şirketin ihlale konu olan sözleşmeler ile ilgili olarak 4054 sayılı Yasanın 10 uncu maddesi ve 1997/6 sayılı Tebliğ ile getirilmiş olan bildirim yükümlülüğünü yerine getirmedeğinden bahisle aynı Kanunun 16/1-c maddesi hükmü gereğince 1998 ve 1999 yılı sözleşmeleri için ayrı ayrı olmak üzere para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin kısmına gelince;

4054 sayılı Yasanın 10 uncu maddesinde; 4 üncü madde kapsamına giren anlaşmaların yapıldıkları tarihten itibaren bir ay içinde Rekabet Kuruluna bildirileceğinin ve 16.maddesinin (c) bendinde ise, 4 üncü madde kapsamına giren anlaşmaların süresi içinde bildirilmemesi halinde Rekabet Kurulunca para cezası verileceğinin belirtilmiş olması karşısında, 1998 ve 1999 yıllarında yapılmış olan ve 4 üncü maddeye aykırı olduğunda kuşku bulunmayan fuara katılım anlaşmalarını süresi içinde Rekabet Kuruluna bildirmediği sabit olan davacı şirkete anılan Yasa maddesinde öngörülen tutarda idari para cezası verilmesinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Bu durumda, davacı şirket hakkında verilen, ihlalin tespitine, ihlal ve bildirim yükümlülüğünü yerine getirmeme eylemleri nedeniyle para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2001/1405
Karar No : 2003/4903

dava konusu kararda hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle yasal dayanağı bulunmayan davanın reddine, yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına, kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca 520.000.000.lira velaket ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine 9.12.2003 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Zafer	Serap	Ali	Ahmet	Suna
KANTARCIOĞLU	AKSOYLU	ÖZTÜRK	BAŞPINAR	TÜRKOĞLU

